

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi W. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 grudnia 2008 r., wydanym w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości W. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo - Doradczo - Handlowe "I." w Ł.

przeciwko Gminie Miasto M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 stycznia 2015 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 marca 2013 r.,

1) oddala zażalenie;

2) przyznaje radcy prawnemu M. T. od Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego kwotę 5 400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za udzielenie skarżącemu nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę W. K. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości – W. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Doradczo-Handlowe „I.” W. K. w Ł. w upadłości przeciwko Gminie Miasta M. o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 grudnia 2008 r. Wyrokiem tym oddalona została apelacja powoda, a Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 26 marca 2010 r. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez upadłego – W. K. Odrzucenie skargi o wznowienie postępowania przez Sąd Apelacyjny nastąpiło na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2013 r. pełnomocnik skarżącego ustanowiony z urzędu zarzucił temu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 407 § 1 w związku z art. 403 § 2 k.p.c. przez wadliwe przyjęcie, że skarżący uchybił terminowi do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, a także błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że termin do wniesienia skargi upłynął skarżącemu dnia 15 czerwca 2011 r., podczas gdy w rzeczywistości termin ten upłynął dnia 15 lutego 2013 r. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przyznanie pełnomocnikowi z urzędu należnego wynagrodzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik skarżącego wnoszący zażalenie skupił uwagę wyłącznie na zarzucie wadliwego – jego zdaniem - przyjęcia przez Sąd Apelacyjny, że nastąpiło uchybienie przez skarżącego terminowi do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Jednakże w uzasadnieniu postanowienia Sądu odrzucającego tę skargę znalazły się dwie podstawy prawne, na których skarżący oparł skargę i które zostały uznane za niezasadne. Pierwszą była nienależyta, w ocenie skarżącego reprezentacja przez syndyka masy upadłości, pozbawiająca skarżącego możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Drugą było umorzenie postępowania, w którym wydano nieprawomocny wyrok stanowiący podstawę ustaleń faktycznych sądu w wyroku zaskarżonym skargą o wznowienie

i zakończenie postępowań karnych, w odniesieniu do czynów związanych z prowadzoną działalnością przez skarżącego, a to stanowiło według niego ujawnienie się okoliczności i dowodów, których nie mógł wcześniej powołać (art. 403 § 2 k.p.c.).

Jak zostało wykazane przez Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, obie przyczyny podane przez skarżącego nie mogą w okolicznościach niniejszej sprawy zostać uznane za podstawy wznowienia postępowania. Nie wystarczy bowiem dla stwierdzenia dopuszczalności skargi o wznowienie, a nie jej zasadności, która jest dalszym etapem postępowania o charakterze merytorycznym wskazać podstawę wznowienia i przytoczyć jej ustawową nazwę. Należy wskazać takie okoliczności faktyczne, które mogą stanowić jedną z podstaw wznowienia postępowania. Jeżeli natomiast już z samego sformułowania powoływanych przez skarżącego okoliczności wynika, że nie stanowią one żadnej z tych podstaw, to nie jest spełniona zasadnicza przyczyna prawna pozwalająca na wznowienie postępowania.

Wykazane zostało w zaskarżonym postanowieniu i w tym zakresie zażalenie nic nowego nie wnosi, że jeżeli syndyk masy upadłości występujący w sprawie nie reprezentował przedsiębiorcy należycie i dopuścił się uchybień procesowych, to ze względu na charakter postępowania upadłościowego nie stanowi to sobą pozbawienia możliwości działania przez przedsiębiorcę. Kwestię zaś wadliwego umocowania syndyka upadły powinien był podnieść w chwili wstępowania syndyka do postępowania. W każdym razie, Sąd Apelacyjny trafnie związał termin, w którym skarżącemu znane były podnoszone okoliczności z wniesieniem przez niego - odrzuconej następnie, a powołanej na wstępie - skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego. Ponadto, wskazywane są przez skarżącego okoliczności, które dotyczą zdarzeń po wydaniu prawomocnego orzeczenia, a wynik spraw karnych nie ma wpływu na zasadność wznowienia postępowania, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego. Mylona jest też przez pełnomocnika skarżącego data zaskarżonego wyroku tego Sądu i zamiast 11 grudnia 2008 r. występuje 2 grudnia 2008 r.

Mając to na uwadze należało oddalić zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., rozstrzygając o kosztach postępowania wywołanego zażaleniem na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 15 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 490).